

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา
Public Attitudes towards the 2014 Thai Coup d'Etat: a Case Study of Phang Nga Municipality,
Phang Nga Province

เสาวลักษณ์ ณ นคร¹ และ ชำรงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์²

¹รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, saowalak.n63@rsu.ac.th

²คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, thamrongsak.p@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา (1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 และ (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพังงา

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.95$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนคติด้านการพัฒนาระบบราชการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.30$) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.02$) ต่อมาด้านความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.87$) และในด้านเศรษฐกิจ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.63$)

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในภาพรวมแตกต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ รายได้ (ต่อเดือน) และการศึกษา ที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติต่อการรัฐประหารในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ทัศนคติ, รัฐประหาร, เทศบาลเมืองพังงา

Abstract

This research aimed to 1) investigate public attitudes towards the 2014 Thai Coup d'etat and 2) compare demographic factors affecting the public attitudes. The research was conducted using quantitative methods. Data were collected using a questionnaire distributed to 400 respondents who lived in the area under the supervision of Phang Nga Municipality, Phang Nga Province.

The result revealed that the public attitudes towards the 2014 Thai Coup d'etat displayed a low mean score ($\bar{X}=1.95$). Considering each of the aspects, bureaucratic development displayed a low mean score ($\bar{X}=2.30$), followed by democracy building ($\bar{X}=2.02$), security ($\bar{X}=1.87$), and economy ($\bar{X}=1.63$), respectively.

According to the hypothesis testing using inferential statistics, the public attitudes varied according to two demographic factors: age and occupation. Gender, monthly income, and education level did not affect the public attitudes with a significance level of 0.05.

Keywords : Attitudes, Coup d'etat, Phang Nga Municipality

1. บทนำ

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่ตลอด 9 ทศวรรษที่ผ่านมา การปกครองที่แท้จริงนั้นอยู่ในระบอบเผด็จการทหาร โดยการรัฐประหารสำเร็จ 13 ครั้ง เฉลี่ยทุกๆ 7 ปีมีรัฐประหารสำเร็จหนึ่งครั้ง ดังนั้นหลังการรัฐประหารรัฐบาลจึงยังคงเป็นรัฐบาลที่สืบทอดอำนาจของคณะรัฐประหาร ทั้งด้วยการออกแบบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เอื้อต่อการยึดครองอำนาจและบริหารการปกครองอย่างต่อเนื่อง และออกแบบให้มีการเลือกตั้งที่ระบบกฎหมายและกลไกการเลือกตั้งเอื้อให้คณะรัฐประหารได้ชัยชนะและยังสามารถจัดตั้งรัฐบาลให้อยู่ในรูปแบบที่ดูเป็นรัฐบาลพลเรือนต่อไปได้ หรือที่เรียกว่าระบอบเผด็จการทหารแบบซ่อนรูป ทั้งนี้รัฐบาลสืบทอดอำนาจรัฐประหารไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ย่อมกล่าวได้ว่า เป็นรัฐบาลจากการรัฐประหารนั่นเอง รวมทั้งคณะรัฐประหารเมื่อยึดครองอำนาจได้แล้ว มักจะมีการประกาศนโยบายว่าจะพัฒนาปรับปรุงประเทศในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การรัฐประหารที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งนั้นนับเป็นปัจจัยสาเหตุสำคัญที่บ่อนทำลายการพัฒนาประชาธิปไตยของไทยมาจนถึงปัจจุบัน

หลักการสำคัญของประชาธิปไตย คือ การที่ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย หรือกล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยนั้นเป็นระบอบการปกครองที่ประชาชนทุกคนในสังคมล้วนเป็นส่วนสำคัญในการบริหารปกครองหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ แต่ในสถานการณ์การเมืองไทยที่ผ่านมา การบริหารงานปกครองประเทศอยู่ในมือของกลุ่มชนชั้นนำหรือกลุ่มผู้มีอำนาจเป็นสำคัญ โดยผ่านการรัฐประหารสร้างกระบวนการสืบทอดอำนาจเป็นระยะๆ รวมทั้งสร้างระบบอุปถัมภ์ทางสังคมเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้ประชาชนทั่วไปไม่อาจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและมีบทบาทในการบริหารประเทศ ตลอดจนการสร้างนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจใหม่ๆ เพื่อพัฒนาประเทศชาติได้อย่างที่ควรจะเป็น การที่กลุ่มชนชั้นนำหรือคณะรัฐประหารที่เข้ามามีบทบาททางการเมืองไทยนั้นมีความพยายามที่จะรักษาอำนาจของชนชั้นปกครองหรือผลประโยชน์ของตนเอาไว้ทำให้การพัฒนาประชาธิปไตยในปัจจุบันยังไม่สามารถที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงได้ (จิราภรณ์ คำจันทร์, 2560)

ประเด็นปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น รวมทั้งความขัดแย้งด้านอุดมการณ์และผลประโยชน์ต่างๆในสังคมนั้น มักจะถูกใช้เป็น “ข้ออ้าง” หรือโอกาสที่ฝ่ายทหารจะเข้ามาแทรกแซงทางการเมืองด้วยการรัฐประหาร โดยทั่วไปข้ออ้างรัฐประหารนั้นเป็นข้ออ้างที่สั้นและไม่มีคำอธิบายมากนัก และต่อมาจะขยายความสร้างความเชื่อมโยงให้ครอบคลุมไปถึงด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านการสร้างประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาระบบราชการ ด้านคอร์รัปชัน เป็นต้น (ธารงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, 2561, น.38-40) โดยการรัฐประหารที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2557 นั้น มีปัจจัยจากความขัดแย้งทางการเมืองอย่างยาวนานในช่วง พ.ศ. 2547-2557 โดยมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก เป็นหัวหน้าคณะรัฐประหารที่มีชื่อว่า “คณะรักษาความสงบแห่งชาติ” (คสช.)

ก่อนเกิดรัฐประหาร พ.ศ.2557 นั้น ฝ่ายประชาชนกลุ่มหนึ่งก็ได้มีการเคลื่อนไหวและชุมนุมทางการเมืองเพื่อคัดค้านและต่อต้านรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง ด้วยข้อกล่าวหาต่างๆ ทั้งใน

กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยมีคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) เป็นแกนนำการชุมนุม โดยมีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตรองนายกรัฐมนตรี และอดีตรองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ทั้งยังเป็นนักการเมืองที่ทรงอิทธิพลในภาคใต้คนหนึ่ง เป็นหนึ่งในแกนนำคนสำคัญ ดังนั้น ฐานกำลังคนที่สำคัญของการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองของกลุ่ม กปปส. ส่วนหนึ่งนั้นคือประชาชนในจังหวัดภาคใต้ของไทย โดยเฉพาะจังหวัดที่เป็นฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ ผลของการรณรงค์ทางการเมืองเพื่อ “ชัตดาวน์ประเทศไทย” ของกลุ่ม กปปส. ก็เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดข้ออ้างการรัฐประหารของ คสช. เมื่อ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 จากวันรัฐประหารมาจนถึงปัจจุบันนี้ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช. ยังคงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้อย่างมั่นคง ด้วยรูปแบบและวิธีการทางการเมืองต่างๆ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีคำถามการวิจัยต่อการรัฐประหาร คสช. ที่ผ่านมาราว 8 ปีแล้วนั้นว่าประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดในภาคใต้นั้น มีทัศนคติอย่างไรต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในด้านต่างๆ อย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การประเมินว่าประชาชนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อการรัฐประหารครั้งนั้น โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาที่เทศบาลเมืองพังงา ซึ่งเคยเป็นพื้นที่ที่มีการเคลื่อนไหวและชุมนุมทางการเมืองที่คึกคักของกลุ่ม กปปส. ทั้งนี้จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังไม่พบงานศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ในพื้นที่จังหวัดในภาคใต้แต่ประการใด มีเพียงงานศึกษา 2 ฉบับที่ศึกษาในเรื่องนี้ที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี (เจตริน เขยประเสริฐ, 2563) และเทศบาลตำบลบ้านแพรก พระนครศรีอยุธยา (ธนวัฒน์ ศิริสังข์ไชย, 2564)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง“ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

3.1.1 ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 7,046 คน (เทศบาลเมืองพังงา, 2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

(1) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 7,046 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด คือ 7,046 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\frac{7046}{1+7046 \times (0.05)^2} = 378.51$$

จากการคำนวณตามสูตร Taro Yamane กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ 378.51 คน ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการอนุมานผลทางสถิติ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้แก่ เครื่องมือแบบสอบถาม โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านการสร้างประชาธิปไตย (2) ด้านการพัฒนาระบบราชการ (3) ด้านความมั่นคง และ (4) ด้านเศรษฐกิจ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนถึงระดับทัศนคติตามความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ให้ระดับความสำคัญ เป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยของคะแนน		ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยการจัดเก็บจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 4 มีนาคม 2565 – 15 มีนาคม 2565

(2) นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบจำนวน ความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้ว
ลงลำดับจำนวน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 อธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)
โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 อธิบายระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา
จังหวัดพังงา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4.3 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ One-Way ANOVA ในการ
วิเคราะห์ความแตกต่างด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน) พร้อมทั้งทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมือง
พังงา จังหวัดพังงา มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเพศ : เพศชาย 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาเพศหญิง 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และเพศ
ทางเลือก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ด้านอายุ : อายุ 41-50 ปี 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี 100 คน คิดเป็นร้อยละ
25.0 ต่อมาอายุ 18-30 ปี 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 อายุ 51-60 ปี 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และอายุ 61 ปีขึ้นไป 23
คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ด้านการศึกษา : การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย หรือ ปวช 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ต่อมาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และระดับประถมศึกษา 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

ด้านอาชีพ : อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร 72 คน
คิดเป็นร้อยละ 18.0 ต่อมาอาชีพรับจ้างทั่วไป 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 อาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ
58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อาชีพพนักงานเอกชน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ต่อมากำลังศึกษา 40 คน คิดเป็นร้อยละ
10.0 และว่างงาน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ด้านรายได้ (ต่อเดือน) : จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงา ส่วน
ใหญ่มีรายได้ (ต่อเดือน) จำนวน 10,001-15,000 บาท 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมารายได้ระหว่าง 5,001-
10,000 บาท 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ต่อมารายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 รายได้

20,001-25,000 บาท 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และ รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา รวมทุกด้าน

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ด้านการสร้างประชาธิปไตย	2.02	0.75	น้อย
ด้านการพัฒนาระบบราชการ	2.30	0.86	น้อย
ด้านความมั่นคง	1.87	0.69	น้อย
ด้านเศรษฐกิจ	1.63	0.59	น้อยที่สุด
รวม	1.95	0.55	น้อย

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา รวมทุกด้าน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย (\bar{X} =1.95) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านการพัฒนาระบบราชการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย (\bar{X} =2.30) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย (\bar{X} =2.02) ต่อมาด้านความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย (\bar{X} =1.87) และด้านเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.63) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา ด้านการสร้างประชาธิปไตย

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ด้านการสร้างประชาธิปไตย			
รัฐประหารเป็นการสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง	2.09	0.97	น้อย
รัฐประหารเป็นการสร้างรัฐธรรมนูญฉบับถาวรบนหลักการประชาธิปไตย	2.07	0.90	น้อย
รัฐประหารเสริมสร้างพรรคการเมืองที่มีความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพ	2.10	0.91	น้อย
รัฐประหารเป็นการสร้างระบบการเลือกตั้งที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม	1.81	0.85	น้อย
รัฐประหารทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมากยิ่งขึ้น	2.01	0.88	น้อย
รวม	2.02	0.75	น้อย

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านการสร้างประชาธิปไตย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมด้านการสร้างประชาธิปไตย อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.02$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติรัฐประหารเสริมสร้างพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.10$) รองลงมารัฐประหารเป็นการสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.09$) ต่อมารัฐประหารเป็นการสร้างรัฐธรรมนูญฉบับถาวรบนหลักการประชาธิปไตย อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.07$) รัฐประหารทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมากยิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.01$) และรัฐประหารเป็นการสร้างระบบการเลือกตั้งให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.81$) ตามลำดับดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา ด้านการพัฒนาระบบราชการ

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านการพัฒนาระบบราชการ	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
รัฐประหารทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	2.50	0.97	น้อย
รัฐประหารทำให้ระบบราชการมีวัฒนธรรมการให้บริการประชาชนที่ดียิ่งขึ้น	2.34	0.96	น้อย
รัฐประหารทำให้การปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันในระบบราชการได้ดียิ่งขึ้น	2.05	0.95	น้อย
รวม	2.30	0.86	น้อย

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบราชการ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมด้านการพัฒนาระบบราชการ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.30$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติรัฐประหารทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.50$) รองลงมารัฐประหารทำให้ระบบราชการมีวัฒนธรรมการให้บริการประชาชนที่ดียิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.34$) และรัฐประหารทำให้การปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันในระบบราชการได้ดียิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.05$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา ด้านความมั่นคง

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านความมั่นคง	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
รัฐประหารทำให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้น	2.10	0.87	น้อย
รัฐประหารทำให้เกิดความปรองดองสามัคคีในสังคมไทยมากขึ้น	2.09	0.89	น้อย
รัฐประหารทำให้มีรัฐบาลที่มีคุณภาพ	1.44	0.72	น้อยที่สุด
รวม	1.87	0.69	น้อย

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านความมั่นคง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมด้านความมั่นคง อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.87$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติรัฐประหารทำให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.10$) รองลงมารัฐประหารทำให้เกิดความปรองดองสามัคคีในสังคมไทยมากขึ้นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.09$) และรัฐประหารทำให้มีรัฐบาลที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.44$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา ด้านเศรษฐกิจ

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านเศรษฐกิจ	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
รัฐประหารทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้น	1.48	0.64	น้อยที่สุด
รัฐประหารทำให้ระบบสาธารณสุขปลอดภัยขึ้นพื้นฐานเดิมมากขึ้น (ถนน, น้ำประปา, ไฟฟ้า, ขนส่งมวลชน และอินเทอร์เน็ต)	1.89	0.82	น้อย
รัฐประหารทำให้เศรษฐกิจการค้าและการจ้างงานดีขึ้น	1.51	0.65	น้อยที่สุด
รวม	1.63	0.59	น้อยที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านเศรษฐกิจ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมด้านเศรษฐกิจ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.63$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติรัฐประหารทำให้ระบบสาธารณสุขปลอดภัยขึ้นพื้นฐานเดิมมากขึ้น (ถนน, น้ำประปา, ไฟฟ้า, ขนส่งมวลชน และอินเทอร์เน็ต) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.89$) รองลงมารัฐประหารทำให้เศรษฐกิจการค้าและการจ้างงานดีขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.51$) และ รัฐประหารทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.48$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน)

ผลสรุปรายด้าน

4.3.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ไม่แตกต่างกัน

4.3.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 แตกต่างกันในด้านการสร้างประชาธิปไตย และด้านความมั่นคงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ปรากฏผล ดังนี้

- ประชาชนที่มีอายุ 18-30 ปี มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี , ประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, ประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป

4.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในด้านการสร้างประชาธิปไตยแตกต่างกัน

4.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันระดับทัศนคติในภาพรวมต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 แตกต่างกันในด้านการสร้างประชาธิปไตย และการพัฒนาระบบราชการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ปรากฏผล ดังนี้

- ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมแตกต่างกับประชาชนที่กำลังศึกษาอยู่

- ประชาชนที่กำลังศึกษาอยู่มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพ, ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, เกษตรกร และอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ

- ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ในภาพรวมแตกต่างกับอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ

- ประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และผู้ว่างงาน

4.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) แตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ารายได้(ต่อเดือน) ที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในด้านการพัฒนาระบบราชการแตกต่างกัน

5. การอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงามีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.95$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านการพัฒนาระบบราชการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.30$) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=2.02$) ต่อมาด้านความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย ($\bar{X}=1.87$) และด้านเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.63$) ตามลำดับ

ผลการศึกษาที่น่าสนใจคือและเป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของเจตริน เชนประเสริฐ (2562, น.47-51) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการทำรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองปราจีนบุรี” คือ

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ในด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาระบบราชการ และด้านความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย โดยมีรายละเอียด ซึ่งแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการสร้างประชาธิปไตย ว่าด้วยรัฐประหารที่เป็นตัวบ่อนทำลายประชาธิปไตย ทำลายสันติสุข รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดความปรองดองในสังคมไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ คำจันทร์ (2560, น.247-252) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปลี่ยนผ่านประชาธิปไตยไม่ตั้งมั่น : ความล้มเหลวของการทำให้เป็นประชาธิปไตยในประเทศไทย” พบว่า ความล้มเหลวในกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2475 - 2557 เกิดจากตัวแสดงทางการเมืองหรือชนชั้นนำที่แสดงบทบาทในการเหนี่ยวรั้งแทนการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย เนื่องจากการทุจริตคอร์รัปชัน ผลประโยชน์ทับซ้อน ตัวแสดงทางการเมืองเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้งการพัฒนาด้านการเสริมสร้างประชาธิปไตย เนื่องจากความกังวลที่จะสูญเสียผลประโยชน์ไป

ด้านการพัฒนาระบบราชการ กล่าวคือรัฐประหารที่ผ่านมาไม่ได้มีส่วนในการพัฒนาระบบราชการในทัศนคติของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “รัฐราชการไทยหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2557” ของธนบรรณ อุ่ทองมาก (2560) ที่ว่าด้วยหลังการรัฐประหารนั้นรัฐราชการมีลักษณะที่ถูกผนวกให้อยู่ใน โครงสร้างของระบบการเมือง ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อการทำงานของระบบราชการ เนื่องจากประชาชนไม่สามารถตรวจสอบความโปร่งใสของการทำงานในระบบราชการได้

ด้านความมั่นคง อาจเป็นเพราะหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2557 ไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น กลับกันประชาชนกลับรู้สึกสิ้นหวังเนื่องจากผลที่มาจากการรัฐประหารไม่ได้ทำให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ สิริสังข์ไชย (2564, น.67) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ว่าผลงานการบริหารและการแก้ไขปัญหาของคณะรัฐประหารที่สืบทอดอำนาจมาเป็นรัฐบาลพลเรือนในปัจจุบันนั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจของประเทศได้เลย

ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนมีทัศนคติว่าการรัฐประหารที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่ดียิ่งขึ้น หากแต่ประชาชนกลับมีทัศนคติว่ารัฐประหารเป็นส่วนสำคัญที่ทำลายการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธนวัฒน์ สิริสังข์ไชย (2564) ที่ประชาชนมีทัศนคติต่อการรัฐประหารด้านเศรษฐกิจ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติของประชาชนต่อรัฐประหาร พ.ศ.2557 มีระดับน้อยในทุกด้าน ว่าการรัฐประหารนั้นไม่ได้ทำให้การสร้างประชาธิปไตยของไทยดีขึ้น การรัฐประหารนั้นไม่ได้ทำให้การพัฒนาระบบราชการมีประสิทธิภาพดีขึ้น การรัฐประหารนั้นไม่ได้ทำให้ความมั่นคงในชีวิตของประชาชนดีขึ้น ไม่ได้มีรัฐบาลที่มีคุณภาพรวมทั้งกระบวนการยุติธรรมที่ไม่ดีขึ้น และการรัฐประหารนั้นไม่ได้ทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นทัศนคติของประชาชนในเทศบาลเมืองพังงาจึงกล่าวได้ว่าไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วยกับการรัฐประหาร พ.ศ.2557

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา พบว่าด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุดได้แก่การมีรัฐบาลที่มีคุณภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งรื้อฟื้นสร้างระบอบประชาธิปไตยทั้งระบบกลไกทางรัฐธรรมนูญ ฟื้นฟูความคิดความเชื่อตลอดทั้งสร้างวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย เพื่อที่จะทำให้มีรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม อันจะทำให้ได้รัฐบาลที่มีศักยภาพ เป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งในระดับท้องถิ่นเทศบาล ต้องรณรงค์ให้เชื่อมั่นว่า ประชาธิปไตยและการเลือกตั้งคือทางแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจการเมืองที่แท้จริง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทำการเพิ่มเติมในรูปแบบการสัมภาษณ์ด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถเข้าใจเหตุและผลของผู้ตอบ ได้มากขึ้น และเพื่อทำให้งานวิจัยมีความถูกต้องแม่นยำตามวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น
2. ควรศึกษาถึงความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารประเทศในด้านอื่น ๆ ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ที่มาจากการสืบทอดอำนาจจากการรัฐประหารของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ คำจันทร์. (2560). การเปลี่ยนผ่านเป็นประชาธิปไตยที่ไม่ตั้งมั่น : ความล้มเหลวของการทำให้ประชาธิปไตย ในประเทศไทย. รัฐศาสตร์ดุสิตบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 247-252.
- เจตริน เชษประเสริฐ. (2562). ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมือง ปรังจันบุรี. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต. หน้า 47-51.
- เทศบาลเมืองพังงา. (2564). แบบรายงานจำนวนประชากรของท้องถิ่นภายในจังหวัด. <https://phangnga.local.go.th/>. สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม พ.ศ.2565.
- ธนบรรณ อุ่ทองมาก. (2560). รัฐราชการไทยภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2557. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ ศิริสังข์ไชย. (2564). ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร:กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรก จังหวัด พระนครศรีอยุธยา. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต. หน้า 67-69.
- ธีรศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์. (2561). “ข้ออ้าง” การปฏิวัติ-รัฐประหารในการเมืองไทยสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. หน้า 38-40.
- ประภาพร สีหา. (2559). ความขัดแย้งทางการเมืองกับการรัฐประหารปี พ.ศ.2557. คณะรัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. หน้า 133-134.